

Buletin legislativ

Decembrie 2011

Drept societar	1
Comunicații electronice	5
Dreptul muncii și securității sociale	9
Operațiuni financiare	15
Activitatea executorilor judecătorești	19
Industria farmaceutică	21
Privatizare	22
Achiziții publice, concesiuni și parteneriat public-privat	23
Drept imobiliar	26
Fiscalitate	27

Decembrie 2011

Buletin legislativ

Drept societar

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice („ O.U.G. nr. 109/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883/14.12.2011
Intrare în vigoare	14 decembrie 2011
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale („ Legea societăților comerciale ”) care reprezintă drept comun în materiile indicate expres de O.U.G. nr. 109/2011
Dispoziții principale	<p>Adoptarea O.U.G. nr. 109/2011 este justificată de legiuitor prin necesitatea asigurării unor norme cuprinzătoare și eficiente care să guverneze funcționarea întreprinderilor publice în scopul îmbunătățirii performanțelor și competitivității acestora. Printre principiile de bază promovate de noua reglementare se regăsesc transparența și obiectivitatea în alegerea membrilor organelor de administrare ale întreprinderilor publice, precum și transparența activității acestora față de public.</p> <p>O.U.G. nr. 109/2011 se aplică întreprinderilor publice (cu excepția societăților financiar-bancare și de asigurare sau reasigurare, precum și a societăților care desfășoară activități de interes național cu specific în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale) care sunt definite ca fiind:</p> <ul style="list-style-type: none">• regiile autonome;• companiile/societățile naționale/societățile la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale dețin calitatea de asociat unic, asociat majoritar sau la care dețin controlul;• societățile comerciale la care întreprinderile enumerate mai sus dețin o participație majoritară sau o participație care le asigură controlul. <p>Noțiunea de „control” este definită de noua reglementare ca deținerea directă/indirectă a majorității drepturilor de vot, deținerea controlului asupra numirii/revocării organelor de administrare sau exercitarea în calitate de acționar a unei influențe determinante asupra strategiei de management a întreprinderii.</p>

Un rol esențial în guvernarea întreprinderilor publice îl deține autoritatea publică tutelară, și anume instituția care:

- coordonează sau are în subordine regia autonomă;
- exercită calitatea de acționar în cadrul companiilor/societăților naționale/societăților la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt asociat unic, asociat majoritar sau la care dețin controlul;
- coordonează activitatea întreprinderilor publice care dețin calitatea de acționar/asociat în cadrul unei societăți comerciale controlate.

Atribuțiile autorității tutelare sunt enumerate în preambulul reglementării și dezvoltate în cuprinsul acesteia. Cu titlu general, autoritatea tutelară are un rol principal în numirea organelor de administrare în cadrul întreprinderilor publice și în supravegherea activității acestora, precum și în vegherea respectării principiilor de transparență decizională în aspecte ce țin de activitatea întreprinderilor publice. Cu toate acestea, autoritatea tutelară nu poate interveni în activitatea propriu-zisă de administrare și conducere a întreprinderii publice, competența decizională aparținând eminemente organelor de administrare.

O.U.G. nr. 109/2011 conține reglementări diferențiate în funcție de tipul de întreprindere publică în cauză, respectiv regii autonome și alte societăți comerciale.

În ceea ce privește administrarea și conducerea regiilor autonome, aceasta este realizată de un consiliu de administrație cuprinzând 5-7 persoane dintre care fac parte obligatoriu un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice și un reprezentant al autorității tutelare. Toți membrii consiliului de administrație vor fi desemnați urmare a unei selecții prealabile efectuate de o comisie de specialiști în recrutarea resurselor umane, comisie care poate fi asistată de un expert independent. Anunțul privind selecția membrilor consiliului de administrație și lista membrilor aleși sunt supuse publicității.

Între membrii consiliului de administrație și autoritatea tutelară se încheie un contract de mandat care va cuprinde prevederi exprese privitoare la indicii de performanță care trebuie atinși. Ulterior numirii în funcție, consiliul de administrație elaborează și prezintă autorității tutelare un plan de administrare care urmează a fi aprobat de aceasta din urmă. Dacă acest plan nu este finalmente aprobat de către autoritatea tutelară, se va proceda la reînnoirea

componenței consiliului de administrație.

Sunt reglementate expres situațiile de incompatibilitate și de conflicte de interese în care se pot regăsi membrii consiliului de administrație, existând și dispoziții exprese privitoare la modalitatea de remunerare și angajarea a răspunderii acestora. Aceste prevederi sunt în mare parte similare celor existente în Legea societăților comerciale.

Autoritatea tutelară poate stabili delegarea conducerii executive a regiei autonome către unul sau mai mulți directori care vor fi numiți de consiliul de administrație cu ajutorul facultativ al unui expert independent. Spre deosebire de dispozițiile Legii societăților comerciale, președintele consiliului de administrație nu poate fi și director general al regiei autonome. Ulterior numirii, directorii elaborează un plan de management în care descriu strategia de conducere a întreprinderii publice pentru următorul an, plan care trebuie raportat la planul de administrare prezentat deja de către consiliul de administrație.

În ceea ce privește celelalte întreprinderi publice care nu sunt regii autonome, organizarea și funcționarea acestora este supusă dispozițiilor speciale din noua reglementare și Legii societăților comerciale care reprezintă drept comun. Întreprinderile publice tranzacționate sunt supuse în subsidiar și legislației pieței de capital.

Administrarea societăților comerciale care sunt întreprinderi publice se face după sistemul unitar sau cel dualist. O.U.G. nr. 109/2011 cuprinde reglementări detaliate privitoare la modalitatea de selectare a candidaților care vor face parte din cadrul consiliului de administrație, respectiv consiliul de supraveghere.

În linii generale, desemnarea administratorilor se face de adunarea generală a acționarilor ulterior selectării candidaților de către un comitet de nominalizare din cadrul consiliului de administrație, comitet care poate fi asistat de către un expert independent specializat în recrutarea resurselor umane. Participarea acestui expert independent este obligatorie în cazul întreprinderilor publice care au înregistrat o cifră de afaceri de peste 7.300.000 euro și care au cel puțin 50 de angajați. Ulterior numirii, consiliul de administrație sau consiliul de supraveghere vor prezenta adunării generala a acționarilor un plan de administrare spre aprobare. În mod similar, dacă planul de administrare nu este în final aprobat, se va proceda la înlocuirea administratorilor aleși. O.U.G. nr. 109/2011 conține și dispoziții privitoare la modalitatea de alegere a membrilor consiliului de administrație sau ai consiliului de supraveghere prin metoda votului cumulativ.

În cadrul consiliului de administrație sau consiliului de supraveghere se vor constitui în mod obligatoriu un comitet de nominalizare și remunerare și un comitet de audit. Conducerea societății poate fi delegată unuia sau mai multor directori numiți de către consiliul de administrație care poate fi asistat de un expert independent. Aceștia vor prezenta ulterior numirii un plan de management supus aprobării consiliului. Modalitatea de remunerare a directorilor este stabilită de noua reglementare și supusă publicității pe pagina de internet a întreprinderii publice în cauză.

O.U.G. nr. 109/2011 conține dispoziții speciale care au în vedere protecția acționarilor minoritari ai unei întreprinderi publice prin asigurarea accesului acestora la documentele și informațiile relevante activității întreprinderii pe site-ul de internet al acesteia. De asemenea, este asigurată și posibilitatea acționarilor minoritari de a vota prin mijloace electronice sau prin corespondență.

Întreprinderile publice sunt supuse auditului statutar, urmând a depune situațiile financiare anuale la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

În ceea ce privește transparența decizională, consiliile de administrație și consiliile de supraveghere au obligația de a informa acționarii despre anumite tranzacții încheiate de către întreprinderea publică, precum ar fi cele încheiate cu alte întreprinderi publice sau cu autoritatea tutelară care depășesc un anumit prag valoric. În plus, sunt reglementate o serie de obligații de raportare în sarcina consiliului de administrație și a celui de supraveghere, a comitetului de nominalizare și remunerare, a autorității publice tutelare, precum și a Ministerului Finanțelor Publice și a Ministerului Administrației și Internelor. Conținutul acestor rapoarte este și el supus publicității.

O.U.G. nr. 109/2011 conține, în final, anumite dispoziții tranzitorii care privesc modalitatea de numire a membrilor organelor de administrare în cazul întreprinderilor publice în care statul este acționar unic sau majoritar, care au avut cifra de afaceri în 2010 de peste 1.000.000 de lei și au peste 1.000 de angajați. Lista acestor întreprinderi se va stabili prin Ordin al conducătorului autorității tutelare.

Acte normative abrogate

Abrogă art. 7 și art. 12-14 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale.

Abrogă art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici.

Autor

ruxandra.nita@tuca.ro

Comunicații electronice

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice („O.U.G. nr. 111/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925/27.12.2011
Intrare în vigoare	27 decembrie 2011 25 februarie 2012, pentru anumite dispoziții referitoare la raporturile dintre furnizorii de servicii de comunicații electronice și utilizatorii finali
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare („O.U.G. nr. 79/2002”);• Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații („ANCOM”), aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare;• Ordonanța Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță („O.G. nr. 130/2000”), republicată, cu modificările ulterioare.
Legături cu legislația comunitară	<ul style="list-style-type: none">• Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul și interconectarea rețelelor de comunicații electronice și a facilităților asociate;• Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice;• Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice;• Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice;• Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/EC privind prelucrarea datelor personale și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației

în materie de protecție a consumatorului („**Directiva 2009/136/CE**”);

- Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a directivelor 2002/21/CE privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul și interconectarea rețelelor de comunicații electronice și a facilităților asociate și 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice („**Directiva 2009/140/CE**”);
- Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția consumatorilor în cazul contractelor la distanță.

Dispoziții principale

Aspecte generale

O.U.G. nr. 111/2011 a transpus în legislația națională directivele 2009/136/CE și 2009/140/CE prin care a fost modificat cadrul de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice de la nivelul Uniunii Europene. De asemenea, O.U.G. nr. 111/2011 a reunit într-un singur act normativ totalitatea dispozițiilor legale în domeniul comunicațiilor electronice cuprinse anterior în mai multe acte normative, cu excepția celor referitoare la dreptul de acces pe proprietăți, care au rămas cuprinse în OO.U.G. nr. 79/2002.

Printre modificările importante aduse de O.U.G. nr. 111/2011 cadrului de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice se numără și cele care vizează următoarele aspecte:

Regimul frecvențelor radio

- în domeniul frecvențelor radio, dispozițiile O.U.G. nr. 111/2011 stabilesc că Tabelul național de atribuire a benzilor de frecvențe radio („TNABF”) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ANCOM, spre deosebire de legislația anterioară, care prevedea că TNABF se aprobă de către ANCOM.
- O.U.G. nr. 111/2011 cuprinde prevederi care concretizează principiile neutralității tehnologice și neutralității serviciilor în ceea ce privește utilizarea benzilor de frecvențe radio, în sensul că acestea pot fi utilizate prin intermediul oricărei tehnologii disponibile pentru fiecare tip de aplicație stabilită prin TNABF și pentru furnizarea oricărui serviciu de comunicații electronice stabilit prin TNABF. De asemenea, dispozițiile O.U.G. nr. 111/2011 stabilesc și condițiile în care ANCOM poate stabili excepții de la aceste principii.
- dispozițiile art. 26 alin. (5) din O.U.G. nr. 111/2011 permit încredințarea

directă de către ANCOM a unor frecvențe radio, cu avizul conform al Consiliului Național al Audiovizualului, radiodifuzorilor ce furnizează programele publice de radiodifuziune și televiziune, dacă măsura este necesară pentru atingerea unor obiective de interes general.

- dispozițiile art. 26 alin. (6) din O.U.G. nr. 111/2011 stabilesc expres posibilitatea anulării de către ANCOM, înainte de data limită de depunere a ofertelor, a unei proceduri de selecție competitive sau comparative având ca obiect acordarea unor licențe de utilizare a frecvențelor radio, precum și condițiile în care poate opera o astfel de anulare.

Contractele dintre furnizorii de servicii de comunicații electronice și utilizatorii finali

- prin dispozițiile art. 50 alin. (1) din O.U.G. nr. 111/2011 se stabilește o perioadă contractuală inițială maximă de 24 de luni pentru care pot fi încheiate contractele dintre furnizorii de servicii de comunicații electronice și consumatori. De asemenea, consumatorilor li se va oferi și posibilitatea încheierii contractelor pentru o durată de maxim 12 luni.
- prin O.U.G. nr. 111/2011 se elimină competența Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și se introduce competența ANCOM în ceea ce privește aspectele legate de protecția consumatorilor în domeniul contractelor la distanță în sectorul comunicațiilor electronice, reglementate anterior de dispozițiile O.G. nr. 130/2000.
- în cazul încheierii de contracte care implică asigurarea serviciului de portabilitate a numerelor, numărul portat va fi activat în rețeaua de destinație în termen de maxim o zi lucrătoare, întreruperea serviciului în timpul procesului de portare neputând să depășească acest termen.

Notificarea ANCOM în cazul anumitor acorduri din domeniul comunicațiilor electronice

- prin dispozițiile O.U.G. nr. 111/2011 s-a introdus, distinct de eventualele obligații aplicabile potrivit legislației generale în domeniul concurenței, obligația de a notifica ANCOM anterior transferului de către un furnizor de serviciu universal a totalității/unei părți substanțiale din activele aferente rețelei de acces către o altă entitate controlată, direct sau indirect, de un proprietar diferit. În acest caz, ANCOM poate lua anumite măsuri prin care se impun, modifică sau retrag anumite obligații în vederea asigurării respectării obligațiilor

privind serviciul universal.

- de asemenea, obligația de a notifica ANCOM există și anterior (i) transferului de către un operator integrat pe verticală desemnat ca având putere semnificativă pe o piață de gros a totalității/unei părți substanțiale din activele aferente rețelei de acces către o altă entitate controlată, direct sau indirect, de un proprietar diferit sau (ii) constituirii unei entități economice separate prin care să asigure altor furnizori care activează la nivelul pieței cu amănuntul, inclusiv propriei activități cu amănuntul, servicii de acces echivalente. ANCOM evaluează măsurile planificate în termen de cel mult 12 luni de la notificarea acestora și poate impune, modifica sau retrage obligații pe piețele relevante asociate rețelei de acces. De asemenea, ANCOM poate solicita modificarea măsurilor planificate.

Obligațiile specifice *ex-ante* impuse de ANCOM

- prin dispozițiile O.U.G. nr. 111/2011 s-a introdus posibilitatea impunerii obligației de separare funcțională în sarcina operatorilor integrați pe verticală desemnați cu putere semnificativă pe piețele de gros. Obligația de separare funcțională poate fi impusă de ANCOM numai în situații excepționale, atunci când celelalte obligații specifice impuse de ANCOM nu sunt suficiente pentru a asigura concurența efectivă și problemele concurențiale persistă.
- în ceea ce privește intervalul de timp în care ANCOM realizează analizele de piață care stau la baza măsurilor sale de reglementare, dispozițiile O.U.G. nr. 111/2011 stabilesc un termen de (i) 3 ani de la data adoptării măsurilor pe baza analizei anterioare pe piața corespunzătoare, termen care poate fi prelungit cu până la 3 ani, cu acordul Comisiei Europene, sau de (ii) 2 ani de la data adoptării unei noi recomandări de către Comisia Europeană, pentru piețele care nu au fost notificate anterior Comisiei.
- Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 527/2002;
- Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice;
- Hotărârea Guvernului nr. 1208/2007 privind condițiile generale referitoare la interoperabilitatea serviciilor de televiziune digitală

Acte normative abrogate

interactivă, precum și a echipamentelor de televiziune digitală ale consumatorilor;

- Hotărârea Guvernului nr. 810/2009 privind condițiile referitoare la sistemele de acces condiționat la serviciile de difuzare în format digital a programelor de radio și televiziune.

Autor

vlad.cercel@tuca.ro

Dreptul muncii și securității sociale

1. Nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plata în cursul anului 2012

Denumirea actului normativ	Hotărârea Guvernului nr. 1225/2011 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plata („H.G. nr. 1225/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922/27.12.2011
Intrare în vigoare	27 decembrie 2011
Dispoziții principale	Prin H.G. nr. 1225/2011, s-a stabilit cuantumul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată la 700 lei lunar, pentru un program complet de lucru de 169,333 ore în medie pe lună în anul 2012, aplicabil începând cu data de 1 ianuarie 2012. În cursul anului 2011, nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată s-a situat la 670 lei lunar.
Acte normative abrogate	Hotărârea Guvernului nr. 1193/2010 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată

Autor

laura.giurgiuaman@tuca.ro

2. Sectoarele de activitate la nivelul cărora se pot negocia și încheia colective de muncă

Denumirea actului normativ	Hotărârea Guvernului nr. 1260/2011 privind sectoarele de activitate stabilite conform Legii nr. 62/2011 („H.G. nr. 1260/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933/29.12.2011
Intrare în vigoare	29 decembrie 2011
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 62/2011 a dialogului social („Legea nr. 62/2011”)
Dispoziții principale	Prin H.G. nr. 1260/2011 au fost stabilite sectoarele de activitate la nivelul cărora se pot negocia și încheia contracte colective de muncă, potrivit dispozițiilor Legii nr. 62/2011. În acest scop, au fost stabilite un număr de 29 de sectoare de activitate. Criteriul de apartenență la sectoarele de activitate stabilite prin noul act normativ

este cel al obiectului principal de activitate înregistrat la registrul comerțului. În acest sens, în cazul în care unele activități se regăsesc în mai multe sectoare de activitate, angajatorii vor preciza explicit în mandatul acordat reprezentanților însărcinați cu negocierea contractului colectiv de muncă sectorul de activitate pentru care optează să participe la negociere.

Autor

mariana.sturza@tuca.ro

Denumirea actului normative

3. Măsuri financiare în domeniul bugetar

Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar ("Legea nr. 283/2011")

Publicare

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887/14.12.2011

Intrare în vigoare

17 decembrie 2011

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 283/2011 are legături cu o serie de acte normative prin care sunt stabilite măsuri cu caracter financiar în domeniul bugetar.

Dispoziții principale

Legea nr. 283/2011 instituie o serie de măsuri financiare în domeniul bugetar, aplicabile în anul 2012. Printre principalele aspecte vizate de Legea nr. 283/2011 menționăm următoarele:

- quantumul brut al salariilor de bază/ soldelor funcției de bază/ salariilor funcției de bază/ indemnizațiilor de încadrare ale personalului plătit din fonduri publice, și, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din cele enunțate anterior, se mențin la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.
- munca suplimentară prestată de personalul din sectorul bugetar se va compensa numai cu timp liber corespunzător.
- autoritățile și instituțiile publice, indiferent de modul de finanțare, nu vor acorda premii și prime de vacanță.
- instituțiile și autoritățile publice centrale și locale identificate prin raportare la Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările subsecvente, și la Legea nr. 273/2006 privind finanțele

publice locale, cu modificările subsecvente, cu excepția instituțiilor finanțate integral din venituri proprii, nu acordă tichete de masă personalului din cadrul acestora. În bugetele pe anul 2012 ale instituțiilor publice centrale și locale nu se prevăd sume pentru acordarea de tichete-cadou și tichete de vacanță personalului din cadrul acestora.

- se prorogă până la 1 ianuarie 2013 intrarea în vigoare a unor prevederi din Legea nr. 263/2010 referitoare la majorarea anuală a punctului de pensie și unele punctaje de pensie.

Autor

maria.necula@tuca.ro

4. Legea cadru a asistenței sociale

Denumirea actului normativ

Legea nr. 292/2011 a asistenței sociale („Legea nr. 292/2011”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905/20.12.2011

Intrare în vigoare

23 decembrie 2011

Legături cu alte acte normative

- Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor de șomaj și stimularea ocupării forței de muncă;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială.

Dispoziții principale

Din momentul intrării în vigoare, Legea nr. 292/2011 constituie reglementarea-cadru în domeniul asistenței sociale. Noua reglementare este rezultatul intenției legiuitorului de a reforma și moderniza sistemul național de asistență socială („SNAS”) care, potrivit legii de reformare, este constituit din două mari componente: (i) sistemul de beneficii de asistență socială și (ii) sistemul de servicii sociale.

Sistemul de beneficii de asistență socială

Legea nr. 292/2011 definește în primul rând beneficiile de asistență socială după care le clasifică în funcție de următoarele criterii:

- condiții de eligibilitate: (i) beneficii de asistență socială selective, (ii) beneficii de asistență socială universale, și (iii) beneficii de asistență socială categoriale;
- scop: (i) beneficii de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și a riscului de excluziune socială (e.g. ajutoare sociale

susținute din bugetul de stat, acordate focalizat, pentru categoriile de populație aflate în risc de sărăcie; ajutoare de urgență susținute din bugetul de stat și/sau din bugetele locale, acordate pentru situații datorate calamităților naturale, incendiilor etc.), (ii) beneficii de asistență socială pentru susținerea copilului și familiei (e.g. alocații pentru copii, indemnizații pentru creșterea copiilor), (iii) beneficii de asistență socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale (e.g. alocații pentru persoanele cu dizabilități, indemnizații de îngrijire), (iv) beneficii de asistență socială pentru situații deosebite.

Pe lângă prevederile sus-menționate, în reglementarea acestei prime componente a SNAS, identificăm următoarele dispoziții relevante:

- raportarea beneficiilor de asistență socială la Indicatorul Social de Referință (ISR) prin aplicarea unui indice social de inserție (ISI) începând cu intrarea în vigoare a Legii nr. 292/2011;
- instituirea unui formular unic pentru solicitarea beneficiilor de asistență socială finanțate din bugetul de stat, formular care urmează să fie stabilit prin hotărâre a Guvernului, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 292/2011;
- condiționarea acordării beneficiilor de asistență socială de achitarea de către persoana îndreptățită a taxelor și impozitelor locale față de bugetul local;
- acordarea de facilități fiscale sau de altă natură angajatorilor care încadrează în muncă persoane cărora li se acordă beneficii de asistență socială;
- instituirea unei limite maxime pentru beneficiile de asistență socială cumulate de care poate dispune o persoană sau familie.

Sistemul de servicii sociale

În reglementarea acestui sistem, ca și în cazul sistemului de beneficii de asistență socială, Legea nr. 292/2011 definește mai întâi serviciile sociale și le clasifică după următoarele criterii:

- scopul serviciului (e.g. servicii de îngrijire personală, de recuperare/reabilitare);
- categoriile de beneficiari cărora li se adresează (e.g. servicii sociale destinate copilului și/sau familiei, persoanelor cu dizabilități);
- regimul de asistare, respectiv regimul rezidențial sau nerezidențial;
- locul de acordare (e.g. servicii sociale care se asigură la domiciliul

beneficiarului, în centre de zi);

- regimul juridic al furnizorului (servicii sociale organizate ca structuri publice sau private);
- regimul de acordare (servicii sociale acordate în regim normal și în regim special).

Beneficiarii serviciilor sociale sunt persoanele și familiile aflate în situații de dificultate, iar furnizorii de servicii sociale pot fi persoane fizice sau juridice, de drept public (*e.g.* autoritățile administrației publice centrale, unități sanitare, unități de învățământ) sau de drept privat (*e.g.* asociații, fundații, persoane fizice autorizate)

În fine, legat de ambele componente ale SNAS, Legea nr. 292/2011 mai cuprinde dispoziții privind administrarea beneficiilor de asistență socială și a serviciilor sociale precum și privind procesul de acordare a acestora.

În vederea implementării noului cadru general în domeniul asistenței sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale va întreprinde măsurile necesare pentru ca Legea nr. 292/2012 să fie urmată de modificarea și completarea unui număr de aproximativ 15 acte normative existente, precum și de elaborarea unor acte normative noi.

Acte normative abrogate

- Legea nr. 47/2006 privind sistemul național de asistență socială;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completată prin Legea nr. 366/2001.

Autor

cornelia.tabirta@tuca.ro

5. Reglementări noi privind acordarea de beneficii de asistență socială

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială ("O.U.G. nr. 124/2011")

Publicare

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938/30.12.2011

Intrare în vigoare

30 decembrie 2011

Legături cu alte acte normative

O.U.G. nr. 124/2011 are legături cu o serie de acte normative din domeniul asistenței sociale. Dintre acestea, menționăm următoarele acte normative:

- Legea asistenței sociale nr. 292/2011 („Legea nr. 292/2011”);
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, aprobată cu modificări și

completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare („O.U.G. nr. 148/2005”);

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copilului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011 („O.U.G. nr. 111/2010”).

Dispoziții principale

Legea nr. 292/2011 prevede că nivelurile, respectiv cuantumul beneficiilor de asistență socială, începând cu anul 2012, se stabilesc în raport cu indicatorul social de referință (ISR) prin aplicarea unui indice social de inserție. În prezent, Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările subsecvente, stabilește valoarea indicatorului social de referință la 500 lei.

Pe de altă parte, conform Acordului de împrumut (Proiectul privind modernizarea sistemului de asistență socială) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare („Acordul de Împrumut”), unul dintre indicatorii de rezultat care condiționează acordarea împrumutului prevede utilizarea aceleiași proceduri de evaluare a veniturilor/bunurilor solicitanților atât în cazul ajutoarelor pentru încălzirea locuinței, cât și în cazul ajutorului social prevăzut de Legea nr. 416/2001 și al alocației pentru susținerea familiei acordate în baza Legii nr. 277/2010.

În acest context, conform Expunerii de motive, pentru a evita atât o posibilă confuzie creată de lipsa reglementărilor de punere în aplicare a Legii nr. 292/2011 și a Acordului de împrumut în privința noțiunilor care definesc beneficiile de asistență socială, cât și nerespectarea unor cerințe asumate și neacordarea sumelor din împrumut corespunzătoare indicatorului de rezultat, O.U.G. nr. 124/2011 aduce o serie de modificări și completări actelor normative menționate în continuare.

O.U.G. nr. 148/2005. Principalele modificări vizează următoarele aspecte:

- beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani și de indemnizația lunară reprezentând 75% din media veniturilor realizate în ultimele 12 luni, persoanele care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului ori producerii evenimentelor menționate, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru copiii născuți, adoptați, încredințați în vederea adopției, luați în plasament, în plasament în regim de urgență

sau tutelă până la data de 31 decembrie 2010. Începând cu luna ianuarie 2012, cuantumul minim, precum și cuantumul maxim ale indemnizației lunare se raportează la ISR, și nu poate fi mai mic de 1,2 ISR și nici mai mare de 6,8 ISR. Corespunzător, se stabilesc prin raportare la ISR și indemnizația suplimentară pentru sarcina gemelară, de tripleți sau multipleți, precum și stimulentele prevăzute de art. 3 alin. (1) din O.U.G. nr. 148/2005.

- se instituie obligația beneficiarilor de a-și achita obligațiile legale față de bugetul local pentru bunurile pe care le dețin în proprietate pentru menținerea drepturilor prevăzute de O.U.G. nr. 148/2005, precum și o procedură de verificare a îndeplinirii acestei obligații.

O.U.G. nr.111/2010. Principalele modificări vizează următoarele aspecte:

- se introduce posibilitatea beneficiarului de a opta pentru concediu pentru creșterea copilului cu handicap în vârstă de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară, în temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 111/2010;
- limitele minimă și maximă ale indemnizației se stabilesc prin raportare la ISR, astfel: indemnizația lunară pentru creșterea copilului în vârstă de până la un an, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap se stabilește în cuantum de 75% din media veniturilor nete realizate în ultimele 12 luni și nu poate fi mai mică de 1,2 ISR și nici mai mare de 6,8 ISR, iar cea pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, în același procent și cu aceeași limită minimă, dar cu o limită maximă de 2,4 ISR. Corespunzător, se stabilesc prin raportare la ISR și indemnizația suplimentară pentru sarcina gemelară, de tripleți sau multipleți, precum și stimulentele de inserție prevăzute de art. 7 alin. (1) din O.U.G. nr. 111/2010. Raportarea la valoare actuală a ISR nu determină modificarea cuantumurilor acestor indemnizații.
- se instituie obligația beneficiarilor de a-și achita obligațiile legale față de bugetul local pentru bunurile pe care le dețin în proprietate pentru menținerea drepturilor prevăzute de O.U.G. nr. 111/2010, precum și o procedură de verificare a îndeplinirii acestei obligații.
- se introduc o serie de prevederi noi, articolele 31-38, reglementând drepturi în legătură cu creșterea copilului cu dizabilitate până la vârsta de 7 ani, respectiv 18 ani.

Autor

maria.necula@tuca.ro

Operațiuni financiare

1. Prevederi noi cu privire la anumite operațiuni financiare desfășurate de instituțiile de credit

Denumirea actului normativ	Regulamentul Băncii Naționale a României („BNR”) nr. 26/ 2011 privind deținerile temporare de acțiuni/părți sociale în cursul unei operațiuni de asistență sau restructurare financiară a unei entități din afara sectorului financiar (“Regulamentul”)
Publicare	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855/5.12.2011
Intrare în vigoare	5 decembrie 2011
Dispoziții principale	<p>În aplicarea art. 145 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului („Legea Bancară”), Regulamentul stabilește regulile aplicabile deținerilor temporare de către instituții de credit sau entități din aria de consolidare prudentțială a acestora (în continuare, „entitate deținătoare”) de acțiuni/părți sociale în cursul unei operațiuni de asistență sau restructurare financiară a unei entități din afara sectorului financiar, pentru ca acestea să nu fie considerate participații calificate în sensul art. 143 și să nu li se aplice prevederile art. 144 din Legea Bancară.</p> <p>Condițiile esențiale reglementate prin Regulament pentru aceste dețineri temporare sunt următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none">• să fie dobândite prin conversia totală sau parțială a creanțelor entității deținătoare înregistrate față de entitatea deținută la data conversiei;• entitatea deținătoare să formalizeze o politică și o strategie generale față de acest tip de operațiuni, la nivel individual sau consolidat, după caz;• entitatea deținătoare să formalizeze un plan concret de asistență/restructurare financiară, aprobat de organele sale competente, care trebuie la rândul său să îndeplinească anumite condiții (legate de finanțarea/garantarea suplimentară a entității deținute, în valoare de maxim 25% din valoarea expunerii înainte de conversie, de prezentarea argumentelor pe baza unei analize cost-beneficiu și de estimarea recuperării fondurilor avansate);• entitatea deținătoare să formalizeze politici/proceduri pentru gestionarea riscurilor aferente acestor operațiuni, care să prevadă un

plafon maxim pentru valoarea totală a deținerilor temporare din astfel de operațiuni;

- entitatea deținătoare să formalizeze metodologii adecvate pentru evaluarea deținerilor în acțiuni, la cea mai mică valoare atribuibilă acestora conform cadrului contabil aplicabil.

Orice intenție de dobândire a unei astfel de dețineri trebuie notificată către BNR, cu minim 60 de zile înainte de realizarea conversiei, împreună cu un set de documente stabilit de art. 6 al Regulamentului. În cazul în care, în opinia BNR, condițiile sus-menționate nu sunt îndeplinite, deținerea poate fi dobândită, dar fără a beneficia de regimul derogatoriu prevăzut de art. 145 din Legea Bancară și de Regulament, urmând a fi considerate participații calificate în sensul art. 143 din Legea Bancară (fiindu-le deci aplicabile toate regulile și limitările aferente).

Valoarea deținerilor temporare se va deduce din fondurile proprii ale instituției de credit deținătoare, la nivel individual sau consolidat (ținând seama însă de ajustările de valoare constituite pentru pierderile aferente deținerilor temporare).

Durata maximă a unei dețineri temporare nu poate depăși 36 de luni de la data dobândirii acesteia. La expirarea acestui termen, în cazul în care participația relevantă nu este înstrăinată în afara ariei de consolidare prudentțială a instituției de credit, aceasta va fi considerată participație calificată, în sensul art. 143 din Legea Bancară. Pentru motive întemeiate, legate de impactul asupra indicatorilor prudentțiali ai instituției de credit, BNR poate aproba prelungirea acestui termen, o singură dată, fără a depăși 48 de luni de la data conversiei.

Nerespectarea prevederilor Regulamentului atrage aplicarea măsurilor și/sau sancțiunilor prevăzute de Legea Bancară.

Ca măsuri tranzitorii, art. 10 al Regulamentului prevede un termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a acestuia în care instituțiile de credit au posibilitatea de a se conforma prevederilor Regulamentului. În acest caz, termenul de 36 (48) de luni începe să curgă de la data comunicării BNR cu privire la îndeplinirea condițiilor pentru ca deținerea temporară să beneficieze de regimul derogatoriu prevăzut de art. 145 din Legea Bancară.

2. Noutăți legislative în domeniul prevenirii și sancționării spălării banilor

Denumirea actului normativ

Lege nr. 238/ 2011 („**Legea**”) pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea

	unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism („ Legea nr. 656/2002 ”)
Publicare	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861/7.12.2011
Intrare în vigoare	10 decembrie 2011
	Art. 16 ¹ , modificat, din Legea nr. 656/2002 va deveni aplicabil la 120 de zile de la intrarea în vigoare a Legii
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008 („ O.U.G. nr. 53/2008 ”) privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism („ Legea nr. 656/2002 ”)
Dispoziții principale	Legea aprobă, cu modificări, O.U.G. nr. 53/2008, și implicit modifică Legea nr. 656/2002. Principalele modificări aduse de Lege se referă la următoarele aspecte: <ul style="list-style-type: none">• sunt clarificate noțiunile de membri ai familiilor persoanelor fizice care au exercitat sau exercită funcții publice importante, respectiv de persoane cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor care au exercitat sau exercită funcții publice importante;• obligația de informare a Oficiului cu privire la operațiunile suspecte este extinsă de la salariații persoanelor juridice prevăzute la art. 8 din Legea nr. 656/2002 la toate persoanele care desfășoară activități pentru acestea;• se stabilește obligația Oficiului de a elabora metodologia de lucru pentru transmiterea raportărilor prevăzute de art. 3 din Legea nr. 656/2002;• este completată obligația de persoanele prevăzute la art. 8 din Legea nr. 656/2002 cu privire la sesizarea Oficiului, în cazul în care constată că față de o operațiune sau mai multe operațiuni care au fost efectuate în contul unui client există suspiciuni că fondurile au ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism;• în legătură cu suspendarea și prelungirea suspendării operațiunilor, Legea prevede că dacă acestea sunt efectuate cu nerespectarea prevederilor legale și cu rea-credință sau efectuate ca urmare a săvârșirii unei fapte ilicite, în condițiile răspunderii civile delictuale, și s-

a cauzat un prejudiciu, de către Oficiu și de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, va fi angajată răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat;

- persoanele care au responsabilități privind aplicarea Legii nr. 656/2002 dobândesc acces direct și în timp util la datele și informațiile necesare îndeplinirii obligațiilor legale ale acestora;
- autorizarea entităților ce realizează activități de schimb valutar, altele decât cele aflate sub supravegherea BNR, se realizează de către Ministerul Finanțelor, prin Comisia de autorizare a activității de schimb valutar. Ministerul Finanțelor este de asemenea competent să stabilească și procedura de autorizare și/sau înregistrare a acestor entități, Garda Financiară dobândind atribuții de supraveghere a acestora cu privire la aplicarea prevederilor Legii nr. 656/2002;
- Oficiul este împuternicit să suspende tranzacții care au ca scop spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism, la solicitarea organelor judiciare române sau a instituțiilor străine cu atribuții similare, sub condiția păstrării secretului în condiții similare, pe baza justificării instituției solicitante și dacă tranzacția ar fi putut fi suspendată în cazul în care aceasta ar fi făcut obiectul unui raport privind o tranzacție suspectă, conform Legii nr. 656/2002;
- este extinsă sfera contravențiilor prevăzute de Legea nr. 656/2002;
- este eliminată atribuția Guvernului de a modifica prin hotărâre limitele minime ale operațiunilor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. b) și e) și limitele maxime ale sumelor prevăzute la art. 12 lit. a) din Legea nr. 656/2002.

Autor

patricia.enache@tuca.ro

Legislație cu privire la activitatea executorilor judecătorești

Denumirea actului normativ

Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebankare (“**Legea nr. 287/2011**”)

Publicare

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 894/16.12.2011

Intrare în vigoare

19 decembrie 2011

Dispoziții principale

Legea nr. 287/2011 instituie noi reguli cu privire la activitatea desfășurată de către executorii aparținând corpurilor proprii de executori organizate de instituțiile de credit și alte entități din grupul acestora, care desfășoară activități financiare, precum și de instituțiile financiare nebancale (IFN) sau de instituțiile de credit cooperatiste.

Astfel, se prevede că respectivii executori, înregistrați în condițiile legii la Ministerul Justiției până la data de 31 mai 2011, cu o vechime efectivă de cel puțin 2 ani de la prima înregistrare în această activitate, vor fi numiți, la cerere, în funcția de executor judecătoresc, dacă îndeplinesc condițiile generale prevăzute în Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești („**Legea nr. 188/2000**”). Executorii care în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2011 nu îndeplinesc condiția vechimii de minim 2 ani, dobândesc, la cerere calitatea de executor judecătoresc stagiar.

Cererea pentru dobândirea calității de executor judecătoresc (inclusiv executor judecătoresc stagiar), însoțită de actele doveditoare necesare, se va depune la Ministerul Justiției în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2011. Ministerul Justiției are obligația de a soluționa cererea în termen de maxim două luni de la înregistrarea acesteia.

Este de notat faptul că executorii menționați mai sus sunt numiți în funcția de executor judecătoresc sau, după caz, dobândesc calitatea de executor judecătoresc stagiar, fără concurs sau examen de admitere în profesie și fără îndeplinirea condițiilor privind plata taxelor de admitere în profesie.

Se arată că de la data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2011, activitatea de punere în executare a titlurilor executorii aparținând instituțiilor de credit, altor entități care aparțin grupului acestora și care desfășoară activități financiare, IFN-urilor sau cooperativelor de credit se desfășoară numai de către executorii judecătorești competenți potrivit legii. De la această regulă sunt prevăzute următoarele excepții: (i) executările silită aflate în curs la data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2011 și care vor putea fi continuate de executorul care a început urmărirea silită, precum și (ii) executările silită noi, începute la solicitarea instituțiilor de credit/ IFN-urilor între data de intrare în vigoare a Legii nr. 287/2011 și numirea în funcția de executor judecătoresc a celui care urmează să desfășoare executarea silită.

În ceea ce privește corpurile proprii de executori și executorii instituțiilor de credit, ale altor entități care aparțin grupului acestora și care desfășoară activități financiare, IFN-urilor sau cooperativelor de credit, acestea își încetează activitatea

la data dobândirii calității de executor judecătoresc de către executorii anterior menționați sau la expirarea termenului de 3 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr. 287/2011.

Continuarea activității de către executorii aparținând corpurilor proprii de executori organizate de instituțiile de credit și alte entități care aparțin grupului acestora și care desfășoară activități financiare, de IFN-uri sau de instituțiile de credit cooperatiste în alte modalități decât cele stabilite prin Legea nr. 287/2011 constituie infracțiune și se pedepsește potrivit prevederilor Codului penal.

Prevederi legale abrogate

Art. 418 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 72 alin. (2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare.

Autor

olga.cobasneanu@tuca.ro

Industria farmaceutică

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile sănătății și protecției sociale („O.U.G. nr. 110/2011”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860/07.12.2011

Intrare în vigoare

7 decembrie 2011

Legături cu alte acte normative

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății („O.U.G. nr. 77/2011”)

Dispoziții principale

O.U.G nr. 110/2011 reglementează noul mod de calcul al contribuției trimestriale datorate de deținătorii de autorizație de piață sau reprezentanții legali ai acestora pentru medicamentele incluse în programele naționale de sănătate, precum și pentru medicamentele cu sau fără contribuție personală, folosite în tratamentul ambulatoriu pe bază de prescripție medicală prin farmaciile cu circuit deschis, în tratamentul spitalicesc și pentru medicamentele utilizate în cadrul serviciilor medicale acordate prin centrele de dializă, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate (FNUASS) și din bugetul Ministerului Sănătății (cunoscută ca “taxa clawback”).

Potrivit expunerii de motive a actului normativ, reglementarea noului mod de calcul al taxei clawback a fost necesară ca urmare a constatării unor deficiențe în cuprinsul O.U.G nr. 77/2011 de natură a dezavantaja producătorii de medicamente al căror volum de vânzări de medicamente a scăzut în comparație cu producătorii

de medicamente al căror volum de vânzări a crescut. Noul mod de calcul al taxei menționate este reglementat prin art. 3¹ al O.U.G nr. 77/2011 , introdus prin art. I al O.U.G nr. 110/2011

Astfel, cu începere din trimestrul I 2012, noul quantum al taxei clawback se determină conform unei formule care utilizează următoarele valori:

- valoarea vânzărilor individuale trimestriale de medicamente ale fiecărui plătitor de taxă, suportate din FNUASS și din bugetul Ministerului Sănătății;
- valoarea vânzărilor de medicamente individuale trimestriale de referință ale fiecărui plătitor de taxă, suportate din FNUASS și din bugetul Ministerului Sănătății. Această valoare se stabilește de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate („CNAS”), prin împărțirea vânzărilor de medicamente ale fiecărui plătitor de contribuție pe anul 2011 la totalul vânzărilor de medicamente care se suportă, potrivit legii, din fondurile publice menționate mai sus în același an și înmulțirea rezultatului cu suma de 1,425 milioane RON;
- valoarea vânzărilor totale trimestriale de medicamente suportate din FNUASS și din bugetul Ministerului Sănătății;
- valoarea vânzărilor de medicamente totale trimestriale de referință suportate din FNUASS și din bugetul Ministerului Sănătății. Această valoare este stabilită la suma fixă de 1.425 milioane RON și poate fi majorată prin legile bugetare anuale.

O.U.G. nr. 110/2011 precizează în mod expres că diferitele valori ale vânzărilor trimestriale, individuale sau totale, indicate mai sus, includ **taxa pe valoare adăugată**.

Ca și O.U.G nr. 77/2011 pe care o completează, actul normativ prezentat nu reglementează criteriile sau instrumente juridice în baza cărora plătitorii taxei pot verifica în mod transparent și obiectiv valorile vânzărilor de medicamente stabilite și comunicate acestora de către CNAS în vederea determinării și plății taxei trimestriale relevante.

Autor

dominic.morega@tuca.ro

Privatizare

Denumirea actului de

Decizia nr. 18/2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție privind recursul în interesul

jurisprudență	legii ce formează obiectul Dosarului nr. 16/2011 („ Decizia nr. 18/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 892/16.12.2011
Legătura cu acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare („O.U.G. nr. 88/1997”);• Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 137/2002”).
Dispoziții principale	<p>Prin Decizia nr. 18/2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție („ÎCCJ”) a fost admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă ÎCCJ cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 32⁴ din O.U.G. nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale.</p> <p>Declararea recursului în interesul legii a fost determinată de practica neunitară a instanțelor române în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor art. 32⁴ din O.U.G. nr. 88/1997, raportat la art. 30 alin. (3) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu privire la criteriile de stabilire a cuantumului despăgubirilor acordate societăților comerciale de instituțiile publice implicate în procesul de privatizare, ca urmare a retrocedării unor imobile către foștii proprietari.</p> <p>Prin Decizia nr. 18/2011, ÎCCJ a stabilit ca fiind corectă jurisprudența în materie potrivit căreia obligația de reparare a prejudiciului suferit de societatea comercială din al cărei patrimoniu a fost retrocedat imobilul se limitează la valoarea de inventar (valoarea contabilă), actualizată în raport cu indicele de inflație.</p>
Autor	maxim.dogoter@tuca.ro
	Achiziții publice, concesiuni și parteneriat public – privat
Denumirea actului normativ	Legea nr. 279/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii („ Legea nr. 279/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872/09.12.2011
Intrare în vigoare	12 decembrie 2011
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de

Dispoziții principale

achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare („O.U.G. nr. 34/2006”)

Legea nr. 279/2011 a adus noi modificări O.U.G. nr. 34/2006, printre care pot fi enumerate următoarele:

Reguli de participare la procedură

Prin modificările aduse de Legea nr. 279/2011 s-a stabilit că aceeași entitate nu poate să depună atât ofertă individuală/ofertă în asociere, cât și să fie nominalizată ca terț susținător în cadrul altei oferte, sub sancțiunea excluderii ofertei individuale/ofertei depuse în asociere.

Aplicarea procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în cazul achiziției de lucrări/servicii suplimentare/aditionale

În urma modificărilor aduse prin dispozițiile Legii nr. 279/2011, procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare poate fi aplicată în cazul achiziției de lucrări/servicii suplimentare/aditionale, pe lângă îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de lege, doar în situația în care valoarea cumulată a lucrărilor/serviciilor suplimentare/aditionale este de cel mult 20% din valoarea contractului inițial, eliminându-se posibilitatea ca, în anumite cazuri, valoarea cumulată a acestora să ajungă la cel mult 50% din valoarea contractului inițial.

Modificarea criteriilor de calificare și selecție și a factorilor de evaluare

Prin modificările aduse de Legea nr. 279/2011 s-a stabilit că modificarea/completarea criteriilor de calificare și selecție precizate în anunțul/invitația de participare și în documentația de atribuire (cu excepția modificărilor dispuse prin decizie a Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor – „CNSC”) atrage anularea procedurii de atribuire. Prevederi similare au fost introduse și în ceea ce privește factorii de evaluare.

Cesiunea creanțelor rezultate din contracte de achiziție publică

Prin modificările aduse de Legea nr. 279/2011 s-a stabilit că este permisă doar cesiunea creanțelor rezultate din contracte de achiziție publică, obligațiile născute din contracte de achiziție publică rămânând în sarcina părților contractante, astfel cum au fost stabilite și asumate inițial.

Anularea procedurii de atribuire

Modificările aduse prin dispozițiile Legii nr. 279/2011 au introdus o distincție între

situațiile în care autoritatea contractantă are obligația de a anula procedura de atribuire și situațiile în care autoritatea contractantă are dreptul de a anula procedura. În acest context, situația în care, în cadrul unei proceduri de atribuire, există un număr de participanți mai mic decât cel prevăzut, ca regulă, de dispozițiile legale este considerată o situație care dă dreptul autorității contractante de a anula procedura. De asemenea, autoritatea contractantă are dreptul de a anula procedura de atribuire în cazul în care CNSC dispune modificarea/eliminarea oricăror specificații tehnice din caietul de sarcini sau din alte documente emise în legătură cu procedura de atribuire (situație în care, alternativ, procedura ar putea continua în urma modificării/eliminării specificațiilor respective de către autoritatea contractantă).

Prescripția aplicării sancțiunilor contravenționale

În urma modificărilor aduse prin Legea nr. 279/2011, termenul de prescripție al aplicării de către Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice („ANRMAP”) a sancțiunilor contravenționale pentru contravențiile constând în nerespectarea dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice a fost mărit de la 24 de luni la 36 de luni de la data săvârșirii faptei.

Constatarea nulității absolute a contractelor de achiziție publică la solicitarea ANRMAP

Prin dispozițiile Legii nr. 279/2011 au fost aduse modificări cazurilor în care ANRMAP beneficiază de calitate procesuală activă pentru a solicita instanțelor judecătorești constatarea nulității absolute a contractelor de achiziție publică. Astfel, au fost introduse situațiile în care (i) nu au fost respectate/au fost modificate criteriile de calificare și selecție/factorii de evaluare prevăzute/prevăzuți în cadrul invitației/anunțului de participare și în care (ii) modificarea contractului a condus la diminuarea avantajelor și, după caz, a factorilor de evaluare care au stat la baza declarării ofertei câștigătoare. De asemenea, a fost introdusă posibilitatea suspendării temporare de către instanța de judecată, până la soluționarea pe fond a cauzei, a executării contractului de achiziție publică cu privire la care s-a solicitat de către ANRMAP constatarea nulității absolute.

Autor

vlad.cercel@tuca.ro

Drept imobiliar

Denumirea actului normativ	Legea nr. 221/2011 pentru modificarea alin. (2) al art. 29 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul („Legea nr. 221/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853/02.12.2011
Intrare în vigoare	05 decembrie 2011
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul („Legea nr. 350/2001”);• Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții („Legea nr. 50/1991”).
Dispoziții principale	<p>Scopul principal al emiterii Legii nr. 221/2011 îl reprezintă armonizarea Legii nr. 350/2001 cu Legea nr. 50/1991, dat fiind faptul că ambele legi au suferit, de-a lungul timpului, numeroase modificări legislative.</p> <p>În urma modificării și completării alin. (2) al art.29 prin Legea nr. 221/2011, certificatul de urbanism se va emite pentru:</p> <ul style="list-style-type: none">• adjudecarea prin licitație a lucrărilor de proiectare și de execuție a lucrărilor publice;• întocmirea documentațiilor cadastrale de comasare, respectiv dezmembrare a terenurilor în cel puțin 3 parcele, atunci când operațiunile respective au ca obiect împărțeli ori comasări de parcele solicitate în scopul realizării de lucrări de construcții și de infrastructură;• constituirea unei servituți de trecere cu privire la un imobil. <p>Prin coroborare cu Legea nr. 50/1991, operațiunile juridice menționate, efectuate în lipsa certificatului de urbanism, sunt lovite de nulitate.</p> <p>Solicitarea certificatului de urbanism atunci când operațiunile de împărțeli ori comasări de parcele fac obiectul ieșirii din indiviziune este facultativă, cu excepția situației în care solicitarea este făcută în scopul realizării de lucrări de construcții și/sau de lucrări de infrastructură.</p>

Autor

raluca.negoescu@tuca.ro

Fiscalitate

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal („ O.U.G. nr. 125/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938/30.12.2011
Intrare în vigoare	O.U.G. nr. 125/2011 intră în vigoare la data de 30 decembrie 2012. Modificările aduse Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2012 , cu excepția anumitor prevederi, pentru care se prevăd termene speciale de intrare în vigoare.
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal („ Codul fiscal ”)
Dispoziții generale	Principalele modificări aduse Codului fiscal sunt următoarele:

Impozitul pe profit

În vederea clarificării tratamentului fiscal aplicabil contribuabililor declarați inactivi conform legii, se precizează că aceștia din urmă sunt supuși obligațiilor privind plata impozitelor și taxelor prevăzute de Codul fiscal, dar nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoare adăugată aferentă achizițiilor efectuate în perioada respectivă. Totodată, beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabili, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi / reactivați, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoare adăugată aferentă achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

În mod similar, contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b) - e) din Codul fiscal nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate în perioada respectivă, dar sunt supuși obligației de plată a taxei pe valoare adăugată colectate aferente operațiunilor impozabile desfășurate în perioada respectivă, iar beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la acești contribuabili nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

Se introduc noi reguli fiscale punctuale dedicate calculului impozitului pe profit de către contribuabilii ce aplică standardele internaționale de raportare financiară. Totodată, este suplimentată lista veniturilor neimpozabile la calculul profitului impozabil aferent acestor contribuabili, precum și modul de efectuare a

plăților anticipate trimestriale.

O.U.G. nr. 125/2011 suplimentează lista cheltuielilor deductibile și nedeductibile și a rezervelor și provizioanelor adăugând următoarele:

- cheltuielile înregistrate ca urmare a restituirii subvențiilor primite, potrivit legii, de la Guvern, agenții guvernamentale și alte instituții naționale și internaționale;
- cheltuielile cu beneficiile acordate salariaților în instrumente de capitaluri cu decontare în numerar la momentul acordării efective a beneficiilor, dacă acestea sunt impozitate conform titlului III (Impozitul pe venit);
- 50% din cheltuielile privind combustibilul, pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv transportului rutier de persoane, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului. Această prevedere este reglementată în mod similar și în cadrul impozitului pe venit. De asemenea, trebuie amintit, în acest context, despre acordarea deductibilității în proporție de 50% a taxei pe valoare adăugată la achiziția acestor vehicule și a combustibilului necesar funcționării lor.

Impozitul pe venit

Nu sunt considerate venituri impozabile veniturile realizate din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice, prevederea fiind aplicabilă începând cu 30 decembrie 2011.

Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit au obligația să completeze numai partea din Registrul-jurnal de încasări și plăți referitoare la încasări, potrivit reglementărilor contabile elaborate în acest scop.

Contribuabilii pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit și care în anul fiscal anterior au înregistrat un venit brut anual mai mare decât echivalentul în lei al sumei de 100.000 Euro, începând cu anul fiscal următor, au obligația determinării venitului net anual în sistem real. Această categorie de contribuabili are obligația să completeze corespunzător și să depună declarația privind venitul estimat/norma de venit până la data de 31 ianuarie inclusiv. Cursul

de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei al sumei de 100.000 Euro este cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României, la sfârșitul anului fiscal.

În ceea ce privește reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente, plătitorii persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă pentru următoarele venituri, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite: a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală; b) venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil, precum și a contractelor de agent; c) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară; d) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asociere cu o persoană juridică contribuabil, care nu generează o persoană juridică. Calculul impozitului se face prin aplicarea cotei de 10% la venitul brut din care se deduc contribuțiile sociale obligatorii. Pentru veniturile obținute de persoana fizică din asociere, calculul impozitului se face prin aplicarea cotei de 3% la veniturile ce revin acesteia.

Se modifică termenul de plată de la 15 la 25 a ultimei luni din fiecare trimestru pentru contribuabilii care obțin venituri din activități independente (comerciale, profesii libere, prestări de servicii), cedarea folosinței bunurilor etc.

Venituri obținute în România de nerezidenți

Veniturile obținute din tranzacțiile cu instrumente financiare derivate utilizate pentru realizarea operațiunilor de administrare a riscurilor asociate obligațiilor de natura datoriei publice guvernamentale sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți.

TVA

Este asimilată prestării de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit art. 145¹ din Codul fiscal (*Limitări speciale ale dreptului de deducere*), ce prevede cu titlu de noutate că pentru achiziția vehiculelor rutiere motorizate care

sunt destinate exclusiv transportului rutier de persoane, precum și pentru achiziția de combustibil destinat utilizării acestor vehicule, se acordă dreptul de deducere TVA în proporție de 50%. Trebuie menționat că această limitare a dreptului de deducere se aplică inclusiv în situația în care au fost emise facturi și/sau au fost plătite avansuri, pentru contravaloarea parțială a vehiculelor rutiere motorizate, înainte de data de 1 ianuarie 2012, dacă livrarea acestora intervine după data de 1 ianuarie 2012 inclusiv.

În ceea ce privește exigibilitatea plății TVA în cazul avansurilor, s-a abrogat excepția ce privea avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile.

În secțiunea privind operațiunile scutite de taxă, se definește noțiunea de construcție nouă, ce cuprinde și orice construcție transformată sau parte transformată a unei construcții, dacă costul transformării, exclusiv TVA, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției sau a părții din construcție, astfel cum aceasta este stabilită printr-un raport de expertiză, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării. Livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 145 alin. (5) lit. b) sau al limitării **totale** a dreptului de deducere conform art. 145¹ sunt operațiuni scutite de taxă pe valoare adăugată.

Se modifică noțiunea de bunuri de capital în contextul ajustării TVA deductibil, în sensul că nu sunt considerate bunuri de capital activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani. Activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanțator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani.

Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 care în cursul anului calendaristic precedent nu depășește plafonul de scutire de 35.000 Euro sau, după caz, plafonul determinat conform alin. (5) pentru persoana impozabilă nou-înființată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, poate solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 în vederea aplicării regimului special de scutire. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în

scopuri de TVA conform art. 153.

Persoana impozabilă care solicită, conform procedurii de mai sus, scoaterea din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, dar are obligația de a se înregistra în scopuri de taxă, conform art. 153¹, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform respectivei proceduri, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153¹, va fi valabilă începând cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA. Aceste prevederi se aplică și în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153¹, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

Persoana impozabilă care nu este stabilită în România și nici înregistrată în scopuri de TVA în România poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operațiuni: a) importuri de bunuri; b) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, dacă optează pentru taxarea acestora; c) livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune.

Se extinde posibilitatea organelor fiscale de a anula, din oficiu sau la solicitarea persoanei impozabile, după caz, înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, pe lângă situațiile în care contribuabilul este declarat inactiv sau a intrat în inactivitate temporară, și la următoarele cazuri:

- dacă asociații/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăși au înscris în cazierul fiscal infracțiuni și/sau faptele prevăzute de legislația aplicabilă, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente;
- dacă nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă, dar nu este declarat inactiv sau nu a intrat în inactivitate temporară, din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Aceste prevederi se aplică numai în cazul persoanelor pentru care perioada fiscală este luna sau trimestrul;
- dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor care au perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două perioade fiscale consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor impozabile

care au perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii și nici livrări de bunuri/prestări de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic;

- dacă persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prevederilor Codului fiscal;
- în situația prevăzută la art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, respectiv scoaterea din evidență a persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire, la solicitarea persoanei impozabile.

După anularea înregistrării în scopuri de TVA, organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA astfel:

- din oficiu, de la data la care a încetat situația care a condus la anularea înregistrării, pentru situația contribuabililor declarați inactivi sau aflați în activitate temporară;
- la solicitarea persoanei impozabile, în situația în care aceasta sau asociații/administratorii acesteia au avut fapte înscrise în cazierul fiscal și au fost anulate, dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;
- la solicitarea persoanei impozabile, în situația care aceasta nu a depus decontul de taxa pe parcursul unui semestru calendaristic, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informații/documente furnizate de persoana impozabilă: 1) prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen; 2) prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă. După prima abatere, persoanele impozabile vor fi înregistrate în scopuri de TVA, dacă îndeplinesc toate condițiile prevăzute de lege, numai după o perioadă de 3 luni de la anularea înregistrării. În cazul în care abaterea se repetă după re-înregistrarea persoanei impozabile, organele fiscale vor anula codul de înregistrare în scopuri de TVA și nu vor aproba eventuale cereri ulterioare de re-înregistrare.
- la solicitarea persoanei impozabile, în situația în care scoaterea din evidență s-a datorat depunerii de deconturi în care nu sunt înscrise

achiziții de bunuri/servicii și nici livrări de bunuri/prestări de servicii, pe baza unei declarații pe propria răspundere din care să rezulte că va desfășura activități economice cel mai târziu în cursul lunii următoare celei în care a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA. În situația în care persoana impozabilă nu depune o cerere de înregistrare în scopuri de TVA în maximum 180 de zile de la data anulării, organele fiscale nu vor aproba eventuale cereri ulterioare de re-înregistrare în scopuri de TVA.

Persoanele impozabile aflate în situațiile mai sus nu pot aplica prevederile referitoare la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind aplicabile prevederile art. 11 alin. (1¹) și (1³) Cod fiscal, respectiv aceste persoane nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată aferente achizițiilor efectuate în perioada respectivă, dar sunt supuși obligației de plată a TVA colectate aferent operațiunilor impozabile desfășurate în perioada respectivă.

Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA și Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată. Registrele sunt publice și se afișează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În privința înregistrării în Registrul operatorilor intracomunitari, autoritățile vor solicita cazierul judiciar doar pentru asociații care dețin minimum 5% din capitalul social al companiilor înmatriculate în România. În trecut, cazierul era obligatoriu pentru toți asociații acestor companii, indiferent de procentul de deținere.

O.U.G. nr. 125/2011 detaliază categoriile de deșeuri pentru a căror livrare se aplică taxarea inversă.

Accize

Începând cu 1 aprilie 2012, termenul de plată al accizelor pentru destinatarii înregistrați va fi ziua lucrătoare imediat următoare celei în care au fost recepționate produsele accizabile.

Acciza pentru motorina a crescut de la 1 ianuarie 2012 cu aproximativ 4,5% față de anul 2011.

Taxe locale

Se introduce o nouă categorie de clădiri pentru care nu se datorează impozit pe clădiri, respectiv clădirile aflate în domeniul privat al statului care sunt

concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora.

Pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport datorat pentru autovehiculele / combinațiile de autovehicule cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, se elimină diferențierea din legislația anterioară privind tipul de transport (intern sau internațional) pentru care este utilizat mijlocul de transport.

Se modifică termenul de plată a taxei pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate.

Contribuții sociale

Începând cu data de 1 iulie 2012, vor fi reglementate la nivelul Codului Fiscal și preluate de către Agenția Națională de Administrare Fiscală („ANAF”) în competența sa, contribuțiile pentru asigurări sociale, contribuțiile pentru asigurările de șomaj și contribuțiile sociale de sănătate pentru următoarele categorii de persoane:

- cele care realizează venituri din activități independente, activități agricole și asocieri fără personalitate juridică, și anume: persoanele fizice autorizate, persoanele care realizează venituri din profesii liberale, membrii unei întreprinderii individuale sau familiale, persoane care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală
- cele care realizează alte venituri, precum ar fi cele din cedarea folosinței bunurilor, din investiții, din premii și câștiguri din jocuri de noroc; din operațiuni de fiducie sau alte surse
- persoanele care nu realizează venituri.

Cu titlu general, în ceea ce privește contribuțiile sociale datorate pentru veniturile obținute din salarii, pensii și alte venituri din activități dependente, se observă o re-sistematizare a vechilor prevederi legale, precum și o detaliere a categoriilor de venituri incluse în baza de calcul a contribuțiilor sociale obligatorii, precum și a categoriilor de venituri excluse de la plata uneia sau mai multor tipuri de contribuții.

În ceea ce privește persoanele care realizează venituri din activități independente, agricole și asocieri fără personalitate juridică, acestea datorează contribuții la sistemul public de pensii și cel de asigurări sociale de sănătate, O.U.G. nr. 125/2011

conținând reglementări explicite referitoare la modalitatea determinării bazei lunare de calcul a contribuțiilor aferente. Similar situației impozitului de venit, această categorie de contribuabili efectuează plăți anticipate cu titlu de contribuții sociale în baza deciziei de impunere emise de organul fiscal urmare a declarației de venit depusă de contribuabil. Decizia de impunere va evidenția suma de plată lunar, în timp ce plata propriu-zisă se va efectua în patru rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

Persoanele care nu realizează venituri din activități dependente, din indemnizații de șomaj sau din activități independente (cu excepția veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală) sunt obligate să plătească contribuția de asigurări sociale de sănătate asupra veniturilor obținute din cedarea folosinței bunurilor, investiții, premii și câștiguri din jocuri de noroc, operațiuni de fiducie sau din alte surse reglementate expres. Codul fiscal conține dispoziții privind determinarea bazei de calcul și plata efectivă a contribuției menționate, ca urmare a emiterii deciziei de impunere anuală.

Nu în ultimul rând, persoanele care nu realizează venituri au obligația de a plăti contribuția lunară de asigurări sociale de sănătate, baza lunară de calcul având valoarea salariului minim brut pe țară.

Începând cu data de 1 iulie 2012, competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele care obțin venituri din activități independente, alte venituri sau cele care nu obțin venituri va trece de la casele de asigurări sociale către ANAF. De la această dată, contribuțiile datorate de persoanele menționate se vor achita la unitățile Trezoreriei Statului competente.

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.roruxandra.nita@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator coordonator (cristian.radu@tuca.ro)